614/00

Den 5. marts 2001 blev i sag nr. 54.957:

xxxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx xx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 4/5 1998.

Klageren har beskadiget nakken ved at vælte med en stol.

Arbejdsskadestyrelsen har den 18/7 2000 vurderet klagerens méngrad til 5% med følgende begrundelse: "Skadelidte klager over recidiv i tendens til paræstesier i de ulnare fingre på begge hænder, konstante nakkesmerter og hovedpine, summende fornemmelse i nakke og venstre ben samt nedsat funktionsniveau. Ved den objektive undersøgelse er der fundet ømhed af nakkemuskulaturen ellers normale objektive fund. Sagen har været forelagt vores neurologiske lægekonsulent, som finder følger efter direkte nakketraume med smerter og nakkehovedpine. Der er fri bevægelighed i halshvirvelsøjlen. Disse følger vurderes til 5%. Der er ikke sammenhæng mellem generne i armene og aktuelle ulykke."

Selskabet har udbetalt den hertil svarende erstatning.

Dette er klageren ikke tilfreds med, idet hun henviser til, at en overlæge på Rigshospitalet i skrivelse af 20/8 1998 har udtalt følgende: "Jeg har set resultatet af MR-skan-

ningen af nakken foretaget d. 06.08.98. Der er intet, der trykker på nerverne til armene. God plads i kanalerne til nerverødderne. Der er således ikke nogen mulighed for af afhjælpe dine symptomer. Jeg er ikke i tvivl om, at generne i armene skyldes følger efter dit uheld. Vi har blot ingen mulighed for at afhjælpe dine gener ved operation."

Klageren henviser endvidere til sin egen læges skrivelse af 6/1 2000: "Jeg forstår, at der til grund for afgørelsen er lagt stor vægt på speciallægeerklæring … Ved gennemgang af denne, er der på flere punkter stor diskrepans mellem det beskrevne og patientens klager og symptomer. Patientens klager fra overekstremiteter er således ikke begrænset til de ulnare fingre. Patienten har smerter og følelsesløshed i begge overarme og alle fingre. Dette kan således ikke relateres til tidligere operation. Klagerne fra patientens venstre ben, som består af følelsesløshed samt nedsat bevægelighed af tæerne, er der heller ikke taget højde for. Der syntes således, at være stor forskel i opfattelsen, dels på det reelle hændelsesforløb, dels på de resterende varige men. Jeg anbefaler at patienten totalt revurderes af anden kompetent speciallæge i neurologi."

I den omhandlede speciallægeerklæring hedder det: "Ved den objektive neurologiske undersøgelse angives der ømhed ved palpation af den paravertebrale muskulatur cervikalt, der angives endvidere paræstesier af de ulnare fingre på begge sider. Der er derimod ingen objektiviserbare neurologiske udfald. Samlet skønnes det, at patienten har en psykomyogen smertetilstand med focus i nakken og at tilstanden er direkte relateret til faldepisoden maj 1998. Det skal understreges, at der ikke er holdepunkter for, at der ved ulykkestilfældet i maj 1998 er optrådt nogen form for fraktur eller anden irreversibel organisk skade. Ved sagsbehandlingen bør man dog tage hensyn til, at der nu 1 år efter ulykken fortsat er betydelige daglige gener uden sikre tegn til remission. Smertetilstanden er opstået i direkte relation til ulykken og har siden været konstant til stede. Paræstesierne ulnart i overekstremiteterne kan næppe kausalt relateres til ulykken maj 1998, men må snarere ses som manifestationer af en diskret bilateral nervepåvirkning jævnfør med, at der tidligere er foretaget operativt indgreb med frilægning i 1994."

Nævnet udtaler:

Nævnet har ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsen vurdering, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson